

İsmail KARAKURT

İFLAHSIZ

Hayata bak, boğazım düğümlenir ince şeyler diyemem
Diyemem, içime atarım, bir âşık çevireyim yoldan geçen.

Bir gök boşluğu bulsun geride bıraktıklarımızdan
Bağır bağır bağırırsın, ey hayat, sen busun!

Sonra sözü bir kandil gibi dolaştırırsın aramızda
Gökyüzüne dokunsun, içimizin olup bitenlerine.

Sessizliği çokça kanattığım belli olur böylece
Yolculuk oynarım ve bilir herkes içimden çınlayışı.

Baktığımız yer aynı, ceylanın baktığı boşlukla
Uğuldar kalırız bir avcının ağzında?

Alnından öpen olmasa da sararsın ömür ipini
Kim sergiler mahremi bir nefes dünya pazarında?

İnsan gibi karşılamak suç olsaydı eğer baharı,
Kırk yıl buğday taşırdım bozkırın bütün ambarlarına.

Dünya bu, gittikçe arttırır gurbetimizi,
Gönül tuzum tuzum kışkırtılır bir yaraya.

Bazen bir bardak su bile merdivensiz kör kuyu,
Mesafeler, yüzde sevinç kalpte üzüntü, ayrılık hu.

Kavuşmak yoksa alemde bir haydudun kırma tüfeği
Kanımı alkışlasın kuruyan bir gül köküne.